

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS RAMBESLUT 2008/841/RIF

av den 24 oktober 2008

om kampen mot organiserad brottslighet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29 samt artiklarna 31.1 e och 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med Haagprogrammet är att förbättra unionens och medlemsstaternas gemensamma kapacitet att bland annat bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet. Detta mål ska uppnås framför allt genom tillnärmning av lagstiftningen. Farorna med, och mångfaldigandet av, de kriminella organisationerna kräver att det ges ett verkningsfullt svar på medborgarnas förväntningar och medlemsstaternas egna krav genom närmare samarbete mellan Europeiska unionens medlemsstater. I punkt 14 i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Bryssel den 4 och 5 november 2004 påpekas i detta sammanhang att Europas medborgare förväntar sig att Europeiska unionen, samtidigt som den säkerställer respekten för de grundläggande fri- och rättigheterna, på ett effektivare sätt gemensamt tar itu med gränsöverskridande problem som organiserad brottslighet.
- (2) I sitt meddelande av den 29 mars 2004 om vissa åtgärder som bör vidtas för att bekämpa terrorism och annan grov brottslighet ansåg kommissionen att lagstiftningen mot organiserad brottslighet inom EU måste skärpas och uppgav att den kommer att utarbeta ett rambeslut, som ska ersätta gemensam åtgärd 98/733/RIF av den 21 december 1998 om att göra deltagande i en kriminell or-

ganisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott ⁽²⁾.

- (3) I punkt 3.3.2 i Haagprogrammet anges att tillnärmningen av materiell straffrätt syftar till att underlätta ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden samt polis-samarbete och rättsligt samarbete i brottmål och berör delar av särskilt grov brottslighet med gränsöverskridande dimensioner samt att förtur bör ges åt brottsområden som särskilt nämns i fördragen. Definitionen av brott som rör deltagande i en kriminell organisation bör därför tillnärmas i alla medlemsstaterna. Detta rambeslut bör därför omfatta brott som normalt begås inom ramen för en kriminell organisation. I rambeslutet bör dessutom föreskrivas att sanktioner som motsvarar dessa brotts svårhetsgrad utdöms för fysiska och juridiska personer som begått eller är ansvariga för sådana brott.
- (4) Förpliktelserna enligt artikel 2 a bör inte påverka medlemsstaternas frihet att definiera andra grupper av personer som kriminella organisationer, t.ex. grupper vars syfte inte är ekonomisk eller annan materiell vinning.
- (5) Förpliktelserna enligt artikel 2 a bör inte påverka medlemsstaternas frihet att tolka termen *brottslig verksamhet* som att den innebär utförande av faktiska handlingar.
- (6) Europeiska unionen bör bygga vidare på det viktiga arbete som har gjorts av internationella organisationer, särskilt FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (Palermokonventionen), som ingicks på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2004/579/EG ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet efter icke-obligatoriskt samråd (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 261, 6.8.2004, s. 69.

- (7) Eftersom målen för detta rambeslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen med tillämpning av artikel 2 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (8) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 6 och 49. Inget i detta rambeslut är avsett att reducera eller begränsa nationella regler avseende grundläggande rättigheter eller friheter, såsom korrekt rättsförfarande, strejkrätt, mötesfrihet, föreningsfrihet, tryckfrihet eller yttrandefrihet, inbegripet envars rätt att tillsammans med andra bilda och ansluta sig till fackföreningar för att försvara sina intressen samt den närliggande rätten att demonstrera.
- (9) Gemensam åtgärd 98/733/RIF bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

1. *kriminell organisation*: en strukturerad sammanslutning, som har inrättats under en tid, av mer än två personer som handlar i samförstånd för att begå brott som bestraffas med frihetsberövande eller en frihetsberövande säkerhetsåtgärd på maximalt minst fyra år eller en strängare sanktion, för att direkt eller indirekt erhålla ekonomiska eller materiella fördelar.
2. *strukturerad sammanslutning*: en sammanslutning som inte tillkommit slumpartat i det omedelbara syftet att begå ett brott eller som inte nödvändigtvis har formellt fastställda roller för medlemmarna, kontinuitet i sammansättningen eller en utarbetad struktur.

Artikel 2

Brott som rör deltagande i en kriminell organisation

Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att den ena eller båda av följande typer av beteende som rör en kriminell organisation betraktas som brottsliga gärningar.

- a) Beteendet hos en person, som med avsikt och med kunskap om antingen den kriminella organisationens syfte och allmänna verksamhet eller organisationens avsikt att begå brotten i fråga, aktivt deltar i organisationens brottsliga verksamhet, vari inbegrips tillhandahållande av information eller materiellt stöd, rekrytering av nya medlemmar och alla former av finansiering av verksamheten, med vetskap om att deltagandet kommer att bidra till genomförandet av organisationens brottsliga verksamhet.
- b) Det beteende hos en person som utgörs av en överenskommelse med en eller flera personer om en verksamhet, som om den genomförs innebär att brott som avses i artikel 1 begås, även om personen i fråga inte deltar i det egentliga genomförandet av verksamheten.

Artikel 3

Sanktioner

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att
 - a) det brott som avses i artikel 2 a beläggs med ett maximalt fängelsestraff på minst 2–5 år, eller
 - b) att det brott som avses i artikel 2 b beläggs med samma maximala fängelsestraff som det brott som överenskommes avser eller med ett maximalt fängelsestraff på minst 2–5 år.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att det faktum att brotten som avses i artikel 2, vilka fastställs av denna medlemsstat, har begåtts inom ramen för en kriminell organisation får betraktas som en försvårande omständighet.

Artikel 4

Särskilda omständigheter

Varje medlemsstat får vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de sanktioner som avses i artikel 3 kan lindras, eller att gärningsmannen får undantas från sanktioner, om denne till exempel

- a) avstår från sin brottsliga verksamhet, och
- b) förser administrativa eller rättsliga myndigheter med sådana uppgifter som de inte skulle ha kunnat erhålla på annat sätt och som hjälper dem att
 - i) förebygga, göra slut på eller mildra effekterna av brottet,
 - ii) identifiera eller väcka åtal mot de övriga gärningsmännen,
 - iii) finna bevis,

- iv) beröva den kriminella organisationen medel som erhållits på olaglig väg eller vinning av dess brottsliga verksamhet, eller
- v) förhindra att andra brott enligt artikel 2 begås.

Artikel 5

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att juridiska personer kan hållas ansvariga för något av de brott som avses i artikel 2 och begås till deras förmån av någon person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation, och som har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på något av följande:

- a) Befogenhet att företräda den juridiska personen.
- b) Befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar.
- c) Befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna ska även vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person kan hållas ansvarig när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna begå något av de brott som avses i artikel 2.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte påverka straffrättsliga förfaranden mot de fysiska personer som är gärningsmän eller medhjälpare till något av de brott som avses i artikel 2.

4. I detta rambeslut avses med *juridisk person* varje enhet som har ställningen som juridisk person enligt tillämplig lagstiftning, med undantag av stater eller offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

Artikel 6

Sanktioner för juridiska personer

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person som hållits ansvarig i enlighet med artikel 5.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, vilka ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och eventuellt andra sanktioner, såsom till exempel

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,

- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,

- c) rättslig övervakning,

- d) rättsligt beslut om avveckling av verksamheten, eller

- e) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har utnyttjats för att begå brottet.

2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person som hållits ansvarig i enlighet med artikel 5.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner eller åtgärder.

Artikel 7

Behörighet och samordning av åtal

1. Varje medlemsstat ska se till att dess behörighet omfattar åtminstone sådana fall där de brott som avses i artikel 2 har begåtts

- a) helt eller delvis inom dess territorium, oavsett var den kriminella organisationen är baserad eller varifrån den utövar sin brottsliga verksamhet,

- b) av en av dess medborgare, eller

- c) till förmån för en juridisk person som är etablerad på den medlemsstatens territorium.

En medlemsstat får, om de brott som avses i artikel 2 begås utanför dess territorium, besluta att inte, eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter, tillämpa de behörighetsregler som avses i leden b och c.

2. När ett brott som avses i artikel 2 omfattas av fler än en medlemsstats behörighet och vilken som helst av dessa stater har faktisk möjlighet att åtala på grundval av samma omständigheter, ska de berörda medlemsstaterna samarbeta för att besluta vilken av dem som ska åtala gärningsmännen, i syfte att om möjligt centralisera förfarandena till en enda medlemsstat. I detta syfte får medlemsstater anlita Eurojust eller alla andra organ eller mekanismer som inrättats i Europeiska unionen för att underlätta samarbetet mellan de rättsliga myndigheterna och samordningen av deras verksamhet. Särskild hänsyn ska tas till att den åtalande medlemsstaten ska vara den medlemsstat

- a) inom vars territorium brottet begåtts,

- b) i vilken gärningsmannen är medborgare eller bosatt,

c) som offren härstammar från,

Artikel 10

Genomförande och rapporter

d) inom vars territorium brottslingen påträffades.

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 11 maj 2010.

3. En medlemsstat som i enlighet med sin lagstiftning ännu inte utlämnar eller överlämnar sina egna medborgare ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa sin jurisdiktion över, och för att i tillämpliga fall väcka åtal för, det brott som avses i artikel 2, då detta har begåtts av en av statens medborgare utanför dess territorium.

2. Medlemsstaterna ska till rådets generalsekretariat och kommissionen före den 11 maj 2010 överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av en rapport som utarbetats med hjälp av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen ska rådet före den 11 november 2012 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

4. Genom denna artikel utesluts inte utövande av den straffrättsliga behörighet som fastställts enligt nationell lag i en medlemsstat.

Artikel 8

Avsaknad av krav på ett brottsoffers anmälan eller anklagelse

Medlemsstaterna ska se till att utredning av eller åtal för de brott som avses i artikel 2 inte är avhängigt av ett brottsoffers anmälan eller anklagelse, i varje fall när det gäller handlingar som har utförts på medlemsstatens territorium.

Artikel 11

Territoriellt tillämpningsområde

Detta rambeslut ska tillämpas på Gibraltar.

Artikel 9

Upphävande av befintliga bestämmelser

Gemensam åtgärd 98/733/RIF ska upphöra att gälla.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Hänvisningar till deltagande i en kriminell organisation enligt vad som avses i gemensam åtgärd 98/733/RIF i de åtgärder som har antagits i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ska anses som hänvisningar till deltagande i en kriminell organisation enligt detta rambeslut.

Utfärdat i Luxemburg den 24 oktober 2008.

På rådets vägnar
M. ALLIOT-MARIE
Ordförande